

Ե Ր Ա Ջ

ԱՌԵՏԻՔ ԻՍԱՀԱԿԵԱՆԻ

Ալադեազի շնչն էր փուլեր,
Ջան, շուքի մէջ քուն մրայ.
Փէրին եկաւ, երազն եկաւ,
Ինձի գրկեց, քուն մրայ...—

— Էնովիտն է իմ շիմաց մօրս պէս գրկարաց, հովիտը զառ-
կանանչ, ինձ մանկունց խաս ճանանչ: Գեպն է մար-մարմանդ զաշ-
թում Դէպ՝ հեռուն արօտի միջով, արտերի միջով. քարփէն, սուր
քարփէն առուն սօթ կուտայ... Ու հովտի հովն անոնշ, հովն անոնշ,
հովն անոնշ...

Է՛, ձիս, ջան ձիս եռ կուգայ,
Ոտքը ժէռին զիլ կուտայ,
Ժէռը կէծ ու պէծ կուտայ...

Խշշուն անտառը հեռէն, շատ հեռէն խորունկ կը հնայ, մէկ
էլ զօրքի պէս զիլ քան զիլ կը դռայ. մէկ էլ մնջի պէս կը մարի
ու մէկ էլ ձէն կուտայ, ինձի ձէն կուտայ...

Է՛յ, սիրտս, վառ սիրտս, ջան սիրտս
Ջանգի պէս, սիրոյ պէս կը զնգայ...
Ջիս գրկի ու ճակրէն պագ առայ,
Քամու պէս զիլ թռայ, հըր թռայ...

Է՛, ջան, հովիւրը ոտքիս տակն առայ, նշխուն հովիւրը վար-
դերով վառւան. էնտեղ բլթուն է սիրտը բաց արեւ. ձէնն անուշ,
ձէնն անուշ, ձէնն անուշ...

Կանանչ, կանանչ ուռենի,
Ջահէլ, սիրուն ուռենի
Ես էլ քեզ պէս կանանչ եմ,
Ջահէլ, սիրուն ուռենի...

Կրակի պէս ու ջրի պէս սիրուն ձիս,
Մարալիս մօտ, եղնիկիս մօտ փայլ ինձ, ձիս...

—Ալ ու կանանչ վարդ կոկոն՝

էջ սեւեռայ մարմլ ջան.

Ես քեզ կոկոն վարդ տեսայ,

Ջան, մարմլ ջան, եղնիկ ջան.

Աստղի տարիս Դուր կուգայ,

Գալար կեանքս քեզ մարալ,

Ջան, մարմլ ջան, եղնիկ ջան...

Է՛, սիրտս, իմ սիրտս, բոց-սիրտս,

Աշխարհում, երկնքում իմ սիրտս.

Կեանքի պէս, գարնան պէս կը զնգայ,

Եղնիկ ջան, մարմլ ջան, ծով-սիրտս...

1899. Գուլիս

Լեւոն Արագած: